

Hilsen.

Gruss.

Allegretto con moto.

78.

p Lif - ligt
Lei - se

pp

rs - rer du, min Sang, Hjær - - - tets sag - te
zieht durch mein Ge - müth lieb - - - li - ches Ge -

f

Stræn - ge, drag kun du din For - aars - gang
läu - te, klin - ge, klei - nes Früh - lings - lied,

cresc.

p o - ver Vang og Væn - - ge.
kling' hin - aus in's Wei - - te.

poco rit.

p

p

Lad Vi - o - lens fi - ne Skær Vej til Hu - set
Zieh' hin - aus bis an das Haus, wo die Veil - chen

p

più p

vi - se, fin - der du en Ro - se der, hen -
sprie - ssen, wenn du ei - ne Ro - se schaut, sag',

più p

cresc.

- de skal du pri - se, fin - der du en Ro - se
ich lass' sie grü - ssen, wenn du ei - ne Ro - se

cresc.

f *sf*

der, hen - de skal du pri - se.
schaut, sag', ich lass' sie grü - ssen. (H. Heine.)

fz *p*

decresc.

8.

Jeg ved, min Tanke, ved.

Dereinst, Gedanke mein.

Molto Andante.

79. *pp* *p*

Jeg ved, min Tan - ke, ved:
Der-einst, Ge - -dan - ke mein,

cresc. ed agitato

du skal faa Fred! Vil El-skovsglød dig Ro ej un - de,
wirst ru - hig sein. Lässt Lie - bes-gluth dich still nicht wer - den,

cresc. ed agitato

f molto ten. dim. *pp*

du svalt skal blun - de i Jor - dens Skød, hvor u - den
in küh - ler Er - den da schläfst du gut, dort oh - ne

f molto ten. dim. *pp* *poco*

ppp *ben ten.*

Haab og u - den Frygt — du so - ver trygt. *m. d.*
Lieb' und oh - ne Pein — wirst ru - hig sein. *m. s.*

ppp *m. d.*

p *cresc. ed*

Hvad du i Li - vet al-drig har fun - det, hvad du i
 Was du im Le - ben nicht hast ge - fun - den, was du im

p *cresc. ed*

agitato *f molto ten. dim.*

Li - vet al-drig har fun - det, naar det er svun - det,
 Le - ben nicht hast ge - - fun - den, wenn es ent-schwun-den,

agitato *f molto ten. dim.*

pp

bl'r det dig gi - vet, og Saa-ret luk - kes og u - den
 wird's dir ge - ge - ben, dann oh - ne Wun - den und oh - ne

pp *poco*

ppp *ben ten.*

Frygt — du so - ver trygt. (Geibel.)
 Pein — wirst ru - hig sein. *m.s.*

ppp *m.d.*

(Original: D = dur.)

Verdens Gang.

Lauf der Welt.

Allegretto leggiero. *pp*

80.

*pp**con Fed.*

Naar Kvælden kommer, van-ker jeg ud o-ver Mark og
 An je-dem A-bend geh' ich aus, hin-auf den Wie-sen-

Sti; hun staar i Ha-ven, hvor min Vej just fal-der tæt for-bi. Vi
 steg. Sie schaut aus ih-rem Gar-ten-haus, es ste-het hart am Weg. Wir

skik-ke al-drig Brev og Bud, men Ver-dens Gang ser saa-dan ud, men
 ha-ben uns noch nie bestell't, es ist nur so der Lauf der Welt, es

*poco rit.**a tempo*

Ver-dens Gang ser saa-dan ud.
 ist nur so der Lauf der Welt.

Jeg
 Ich

*poco rit.**a tempo*

ved vist ej, hvor dandet var, jeg kys - sed hen - de, jeg. Jeg
 weiss nicht, wie es so ge - schah, seit lan - ge küss' ich sie, ich

cresc.
 spurgte ej, der kom ej Svar, ej ja og al - drig nej.
 bit - te nicht, sie sagt nicht: ja, doch sagt sie: nein, auch nie.

cresc.

pp *poco cresc.*
 Vi syn - tes blot, at Mund ved Mund vi hav - de ret
 Wenn Lip - pe gern auf Lip - pe ruht, wir hin - dern's nicht,

pp *poco cresc.*

en dej - lig Stund.
 uns dünkt es gut.

f *dim.* *pp*

pp

I Luf.tens Leg med Ro.sen ej der spør.ges: „Er du min?“ Ej
 Das Lüftchen mit der Ro.se spielt, es fragtnicht: hast nicht lieb? Das

Ro.sen, naar den sva.ler sig i Dug.gen, suk.ker: „Din!“ Jeg el.sker og hun
 Rös.chen sich am Thau.e kühl.t, es sagt nicht lan.ge: gieb! Ich lie.be sie, sie

(*senza cresc.*)

el.sker mig, men In.gen sa': „Jeg el.sker dig!“ men In.gen sa': „Jeg
 lie.bet mich, doch kei.nes sagt: ich lie.be dich! doch kei.nes sagt: ich

poco rit. a tempo

el.sker dig!“ (Uhländ.)
 lie.be dich!

poco rit. a tempo poco rit. pp

Nattergalen.

Die verschwiegene Nachtigall.

Allegretto (sempre con mezza voce). *p*

Langt un - der Li - de sad — vi
Un - ter den Lin - den, an — der

81. *pp dolce*

poco cresc.

beg - - ge, der sad vi lunt — bag Løv — og lund; hvil - te bag
Hai - - de, wo ich mit mei - - nem Trau - - ten sass, da mügt ihr

poco cresc.

hvi - - de, fri - - ske Hæg - ge paa Vaa - - rens un - - - ge
fin - - den, wie wir Bei - de die Blu - - men bra - - - chen

mf

Elom - ster - bund. Sag - te, sødt i Skov og Dal —
und das Gras. *animato* For dem Wald mit sü - ssem Schall

mf *poco rit.*

*leggiero**pp*

Tan-da - radei! Tan-da-ra-dei! sang en li - den Nat - ter - gal.
 Tan-da - radei! Tan-da-ra-dei! sang im Thal die Nach - ti - gall.

a tempo

dolce

O - ver det blø - de Grøn - - svær gik jeg, min Hjer - tens -
 Ich kam ge - gan - gen zu der Au - - e, mein Lieb - ster

pp

p

ven — paa En - - gen stod; del var et Mø - - de! Vel - - komst fik — jeg
 kam — vor mir — da - hin. Ich ward em - pfan - - gen als he - re Frau - - e,

som var der A - - del i mit Blod. Om sin Mund til
 dass ich noch im - - mer se - lig bin. *animato* Oh er mir auch

mf

mf

Kys han hød? Tan-da - radei! Tan-da-ra-dei! Se, — hvor er min
 Rüs - se bot? Tan-da - radei! Tan-da-ra-dei! Seht, — wie ist mein

leggiero

pp

poco rit.

p

pp

Læ - be rød!
Mund so roth!

In - gen skal vi - de, In - - gen
Wie ich da ruh - te, wüsst' es

vi - de! For - by - - de Gud, — jeg skam - med mig!
Ei - ner, be - hü - te Gott, — ich schäm - te mich.

Ti - mer - ne gli - - de,
Wie mich der Gu - - te

Ti - - mer gli - - de, men In - - gen ved, — kun han — og jeg;
herz - - te, kei - - ner er - fah - - re das, als er — und ich;

thi den Smaa som sang ved Kvæld,
und ein klei - nes Vö - ge - lein,

Tan-da-ra-dei!
Tan-da-ra-dei!

Nat - ter - ga - len, ti - er vel.
das wird wohl ver - schwie - gen sein.

(Walt her von der Vogelweide.)

pp *molto* *pp* *p* *leggiere* *animato* *mf* *poco rit.* *p* *pp* *rit.* *pp*

I Rosentiden.

Zur Rosenzeit.

Allegretto serioso.

82. *p*

Mi - ne Ro - - ser mer ej glø - der,
Ihr ver - blü - - het, sü - sse Ro - sen,

And.

thi min Elsk - te bar dem ej; vis-ner, ak! hos mig, som
mei - ne Lie - be trug' euch nicht; blü - het, ach! dem Hoff - nungs -

poco ten.

blø - der paa en en - - som, nø - gen Vej.
lo - sen, dem der Gram die See - le bricht!

poco più mosso *cresc.* *f*

Grant jeg ser i Slør af Sor - - gen Da - gens Glans, da
Je - ner Ta - ge denk' ich trau - ernd, als ich, En - - gel,

p *cresc.* *f*

p *cresc.*

du — blev min, ser den før — ste Vaa — — rens
an — dir hing, auf das er — — ste Knösp — — chen

f

Mor — — gen, da den før — — ste Knop — — blev din.
lau — — ernd, früh zu mei — — nem Gar — — ten ging:

Tun-ge Kran - se, ri-ge Ran - - ker, Elsk - - - te, for din
al - le Blü - then, al - le Früch - te noch — — zu dei-nen

poco a poco meno mosso e dim.

Fod jeg bar; for dit Aa - - syn Haa - - bet ban - ker,
Fü - - ssen trug, und vor dei - nem An - ge - sich - te

poco a poco meno mosso e dim.

più rit. e dim. *Tempo I.* *p*

Hjær - - - tet læ-ste der sit Svar. Mi - ne
Hoff - - - nung in dem Her - - zen schlug. Ihr ver -

più rit. e dim. *p*

See

Ro - - ser mer ej glø - - der, thi min Elsk - te bar dem
blü - - het, sü - sse Ro - - sen, mei - ne Lie - be trug euch

ej; vis - ner, ak! hos mig, som blø - der paa en
nicht; blü - het, ach! dem Hoff - nungs - lo - sen, dem der

poco ten.

rit. *a tempo*

en - - som, nø - - gen Vej! (Goethe.)
Gram die See - - le bricht! *a tempo*

rit. *pp*

En Drøm.

33

(Original: Des = dur.)

Ein Traum.

Andante.

83. *p*

Jeg saa en Gang i Drøm - me - syn
Mir träumte einst ein schö - ner Traum:

en dej - lig Mø saa fin og skær;
mich lieb - te ei - ne blon - de Maid,
vi sad i Skovens ly - se Bryn
es war am grünen Wal - des - raum,

i - mel - lem Vaarens un - ge Trær.
es war zur warmen Frühlingszeit.
Og Knoppen brast, og
die Knospe sprang, der
dolce

Ei - ven sprang,
Wald - bach schwoll,
den fjær - ne Landsbys Larm og Lyd
fern aus dem Dor - fe scholl Ge - läut' -

*) meget blødt.

cresc.

ind-til os i vor Løv - sal klang, hvor vi sad gemt i
 wir wa - ren gan - zer Won - ne voll, ver - sun - ken ganz in

cresc.

un poco mosso
pp dolce

sa - lig Fryd. Men me - get mer
 Se - lig-keit. Und schö - ner noch,

un poco mosso
pp

dim.

cresc.

end Drøm-me - syn blev Li-vet selv en dej - lig Dag.
 als einst der Traum be - gabes sich in Wirk - lich-keit:

cresc.

p *cresc.*

Det var i Sko - vens ly - se Bryn og un - der Vaa - rens
 es war am grü - nen Wal-des - raum, es war zur war-men

pp *cresc.*

poco a poco string. e cresc.
p

let - te Tag. Og El - ven sprang, og Knop - pen brast,
 Früh-ling-zeit; der Wald-bach schwoll, die Knos - pe sprang,

p poco a poco string. e cresc.

og alt var fjærnt, kun du var nær; _____
 Ge - läut er-scholl vom Dor - fe her: _____

Og ved min Barm jeg holdt dig fast - nu slip-per jeg dig
 Ich hielt dich fest, ich hielt dich lang - und las - se dich nun

più cresc.

al - drig mer! _____ al - drig mer!
 nim - mer mehr! _____ nim - mer mehr!

più cresc.

poco ten. *f agitato*

al - drig mer! O Mø - de - stund i Sko - vens Bryn,
 nim - mer mehr! O frühlingsgrü - ner Wal - des - raum,

poco ten. *f agitato*

più f

med Vaa - rens ly - se, let - te Tag! Der blev min
 du lebst in mir durch al - le Zeit! Dort ward die

più f

ff

Dag et Drøm - me - syn, der blev min Drøm en dej - lig
 Wirk - lich - keit zum Traum, dort ward der Traum zur Wirk - lich

ff

Allegro.

Dag! _____
 keit! _____ (Bodenstedt.)

strepitoso

* Sed.

* Sed.

*